

SCRISOARE DESCHISĂ

(vă rog faceți-o cunoscută prin orice mijloc)

În România anului 2015, din luna ianuarie, mor în fiecare lună peste 100 bolnavi de hepatita C, pentru că guvernul le refuză tratamentul vindecător. Cei vinovați de acest genocid vor răspunde de aceste vieți în fața Judecătorului Ceresc și vor trebui să răspundă cu siguranță și în fața poporului.

Problema nu este moartea, suferința, boala, problema noastră este despărțirea de Cel ce a învins și boala și suferința și moartea!

Dragii mei colegi de suferință dar și conducători ai țării noastre,

rândurile de mai sus ne privesc pe fiecare dintre noi, fie că suntem credincioși, fie că nu suntem, fie că suntem cei ce așteptăm medicamentul vindecător din mâinile dumneavoastră, stăpânii României sau chiar suntem unul din stăpânire.

Cu toții culegem sau vom culege curând, rodul credinței sau necredinței noastre, vom primi răsplata Stăpânului pe care l-am slujit, pentru că sănătoși sau bolnavi, de murit, vom muri cu toții!

Noi, cei bolnavi, cel mai ades, am atras boala asupra noastră prin păcatele noastre.

*Noi, simpli muritori, prin lipsa credinței, milei, rugăciunii, prin despărțirea de Dumnezeu, de biserică, prin încrederea doar în discernământul nostru, am făcut în plus posibilă înscăunarea dumneavoastră în fruntea țării noastre. Acum, când ne dăm seama de greșală, este prea târziu să vă dăm jos, mai ales fără singurul Aliat mai puternic decât aliații dumneavoastră: **Iisus!***

Dar tocmai această neputință poate fi lucrul care ne va întoarce cu fața spre Dumnezeu.

“Puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune”.

Așa că, ar trebui să vă mulțumim că ne arătați unde am greșit, ne arătați Cine are adevărata putere și unde este cu siguranță Milă pentru fiecare! Și ca să înțelegeți, vă transcriu niște rânduri găsite pe internet, frumoase și adevărate:

„Cei în durere, în neputință, pot uita și ei să mulțumească, căci mare taină e să ajungi să mulțumești în durere și în neputință, dar sunt mai aproape de Dumnezeu, căci în neputință își văd micimea vieții și a puterii lor și realizează puterea lui Dumnezeu, se leagă de rugăciune, de ajutorul de dincolo de putința oamenilor, Îl simt pe Dumnezeu și I se roaga Lui. Nnicând nu e mai puternic strigătul în rugăciune decât în suferință, nnicând nu Îl simți mai aproape pe Dumnezeu decât în neputință, când nu este nimeni să te ajute. Neputința, slăbiciunea te învață să-L simți pe Dumnezeu aproape ție, să I te inchini Lui, să-ți pui nădejdea toată în El, te învață care e valoarea vieții, te învață să mulțumești pentru orice, oricât de mic, te învață să poți să te bucuri și de un cuvânt, de o rază, de un fir de iarbă. În

a-L simți pe Dumnezeu, a I te ruga cu adevărat, mai de folos îți este suferința și durerea, căci puterea lui Dumnezeu, la neputința omului, se arată.” (blogul Danielei Iulia)

Noi, fără medicamentul pe care ni-l refuzați, vom muri, unii dintre noi chiar în chinuri groaznice, dar situația noastră nu este atât de disperată, totuși, cum este situația dumneavoastră. Suferința este mântuitoare, ducerea bolii fără murmur este curățitoare de suflet, aripa morții te aprinde în rugăciune, te apropie de Dumnezeu. Indirect și fără să o fi dorit, putem spune că ne ajutați să fim mântuiți, tocmai contrariu a ce își doresc stăpânii dumneavoastră să faceți.

Cu ce vă veți alege dumneavoastră din cele ce faceți? O viață în lux? Ei și? Câți ani mai aveți până o să vă despărțiți de această bunăstare?

„Zilele anilor noștri, în durata lor, sunt șaptezeci ani, iar de vor fi în putere, optzeci ani; iar ce e mai mult decât aceștia, trudă și durere.”

Și apoi?

„Zis-a cel nebun întru inima sa: "Nu este Dumnezeu!"

Eu nu cred că există cu adevărat agnostici, atei, cel puțin nu în poporul român! Dar nici în celelalte popoare, pentru că trebuie să fii redus complet ca să fii așa ceva! Ori voi, conducătorii, trebuie să aveți o inteligență cel puțin medie. Da, că sâmburele de credință, sădit cândva de o bunică sau talantul primit de fiecare la naștere de la Creator, l-ați ascuns cu grijă de dumneavoastră înșivă, asta e posibil. La fel, nu cred că niciodată, noaptea, când nu puteți dormi, conștiința, cea despre care Parintele Iosif Vatopedinul spunea:

“este un prigonitor continuu al liniștii, un vierme neadormit care sălășluiește în minte și în inimă și otrăvește fiecare mișcare și fiecare acțiune a omului care ar avea drept scop confortul și liniștea sa.”

de care nu poți ascunde nimic, nu vă răscolește și nu apare întrebarea: Și dacă? Ce răspuns îi dați? Cum o liniștiți?

Și cum rezolvați problemele din familie pe care nu le puteți rezolva cu bani? Pentru că probleme aveți, cum avem noi toți, iar problemele grave sunt mai ales cele care nu se pot rezolva cu bani!

Mi-a trebuit ceva timp să înțeleg că cei vrednici de plâns nu suntem noi, cei care murim pentru că stăpânii voștri, prin voi, nu doresc să ne vindecăm, ci vrednici de plâns sunteți chiar voi, care v-ați făcut slugi lui Mamona,

“Acolo s-au temut de frică unde nu era frică”

aveți ochi și nu vedeți, urechi și nu auziți nu plânsul nostru, ci mai ales plânsul îngerului dumneavoastră păzitor, care încearcă să vă salveze. V-ați despărțit de Iisus pe care-L mai folosiți doar în campaniile electorale,

„mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osândă”

după care nu lăsați o clipă fără să mai distrugeți din morala creștină, dând legi care nu sunt compatibile cu sufletul nu doar român, ci uman, interzicând pe cei mai buni din neamul din care faceți parte, în bună măsură, adoptând legi impuse de bogații lumii, legi pe care ei nu au reușit să le impună în propriile țări.

„Lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia!

Morminte văruite, veți da seamă!

Iată! toporul stă la rădăcină și pomul care nu face roade se va tăia și arunca în foc.

Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?

Pocățiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!”

Închei cu un cuvânt pentru voi, cei bolnavi, mai ales pentru cei în stadiul terminal al bolii, înecați de propriile hemoragii esofagiene, plini de ascită, sfâșiați de durerile cancerului hepatic. Cum putem răspunde dușmăniei pe care ne-o arată clasa noastră politică? Iisus, nu eu, ne învață:

„Iubiți-i pe dușmanii voștri,

faceți bine celor care vă urăsc,

binecuvântați-i pe cei care vă blestemă,

rugați-vă pentru cei care vă defăimează.

Iar răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt.”

AMIN!

Cu durere și dragoste pentru toți,

Marius-Daniel Brabete (român alungat de clasa politică românească din țara în care s-a născut, care a avut șansa în țara de adopție, chiar în stadiul de ciroză, să se vindece de hepatita c, imediat cum a apărut tratamentul vindecător.)

* La ora actuală, sunt două tratamente care se folosesc cu precădere în vindecarea hepatitei C, amândouă cu rate de vindecare de peste 95%, chiar în cazul celor cu ciroză:**1. Harvoni** (combinație Sofosbuvir cu Ledipasvir - inhibitor NS5A). O tabletă pe zi, 8 sau 12 săptămâni.**2. Viekirax** (substanțe active Ombitasvir - inhibitor NS5A + Paritaprevir - inhibitor de protează) 1 tabletă/zi împreună cu Dasabuvir (se vând în același ambalaj numit Viekira Pak) 12 sau 24 de săptămâni + potențatorul Ritonavir) + **Exviera** (substanța activă Dasabuvir inhibitor de polimerază) 2 tablete/zi împreună cu Viekirax timp de 12 sau 24 de săptămâni

Amândouă tratamentele se află de la începutul anului în negocieri de preț, negocieri care stagnează șiucid ca atare cel puțin 100 de bolnavi lunar. În țările dezvoltate tratamentele costă cca 50 000€, se plătesc doar în cazul vindecării. În România, prețul poate fi mult mai mic.